

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 534 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie II K 945 / 21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

			-		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
	<p>- mogącej mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraży przepisów prawa procesowego, tj. art. 7kpk, art. 92 kpk oraz art. 410 kpk, polegającej na błędnej i niekompletnej ocenie materiału dowodowego, skutkującej błędnymi ustaleniami faktycznymi w zakresie przypisania oskarżonemu popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów;</p> <p>- rażącej niewspółmierności wymierzonej kary;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Jakkolwiek skarżący formułując część wstępną apelacji zarzucił sądowi I instancji błędy w ocenie dowodów, prowadzące do wadliwych ustaleń o popełnieniu wszystkich zarzuconych oskarżonemu przestępstw, to jednak w dalszym jej toku, a w szczególności uzasadnieniu tego środka odwoławczego, praktycznie nie wykazywał przyczyn i powodów, dla których takie zarzuty miałyby zostać przez sąd odwoławczy podzielone. Apelacja jest wręcz pozbawiona choćby tylko polemiki z oceną dowodów przedstawioną przez sąd I</p>	

instancji oraz poczynionymi przez niego ustaleniami. Tymczasem stawiając tego rodzaju zarzuty należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów sąd pierwszej instancji. Nawet możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu samoczynnie nie może uzasadniać wniosku o dokonaniu przez sąd błędnych ustaleń faktycznych. Jak wyżej wskazano, skarżący takiej próby nawet w istocie nie podjął. Przy czym, wbrew jego twierdzeniom, przeprowadzone

przed sądem I instancji dowody wskazywały na winę oskarżonego w kontekście wszystkich zarzuconych mu czynów i nie chodzi tu o zeznania osób pokrzywdzonych, lecz o wyjaśnienia oskarżonego, który w postępowaniu przygotowawczym konsekwentnie do wszystkich zarzutów się przyznawał. Sąd I instancji miał na względzie, iż oskarżony na rozprawie wyjaśniał nieco odmiennie, kwestionując już swoje sprawstwo w odniesieniu do części z nich. Przypomnieć jednak należy, iż sam tylko fakt odwołania uprzednio złożonych czy to zeznań, czy wyjaśnień nie skutkuje ich automatycznym wyeliminowaniem z materiału dowodowego. Wyjaśnienia (zeznania), które zostały następnie czy

to odwołane,
czy zmienione,
nadal stanowią
dowód w
sprawie i tak,
jak każdy inny
dowód,
podlegają
swobodnej
ocenie sądu.
O ich wartości
dowodowej nie
decyduje ani
stadium
postępowania,
ani czas, w
którym zostały
złożone, lecz ich
treść, oceniana
wedle reguł
zawartych w art.
7 kpk i w
konfrontacji z
innymi
dowodami.
Tymczasem
zgodzić się
należy z sądem
I instancji, iż
zupełnie nie
przekonują
powody, jakimi
oskarżony
tłumaczył
przyczyny tak
istotnej zmiany
swoich relacji,
którą
przedstawił
jako rezultat
wywieranej na
niego presji ze
strony
funkcjonariuszy
policji i
prokuratora,
ukierunkowanej
na złożenie
relacji zgodnych
z ich sugestiami

i oczekiwaniami
w zamian za
obietnicę
stosunkowo
niskiej kary. Nie
ma
dostatecznych
podstaw, aby
zarzuty o takich
nieodzwolonych
metodach pracy
śledczych
podzielić, bo są
one gołosłowne.
Zasadnie sąd I
instancji
zauważa, iż
oskarżony już
wielokrotnie miał
do czynienia
z czynnościami
procesowymi
tego rodzaju i nie
ma racjonalnych
podstaw, aby
przyjmować, że z
takich powodów
godził się na
samoobciążanie
o tak poważne
czyny wbrew
obiektywnej
rzeczywistości.
W konsekwencji
–
zaprezentowaną
przez próbę
zdyskredytowania
własnych,
wcześniejszych
relacji, uznać
należało za nie
przekonującą.

Co do zarzutów
o rażącej
surowości
wymierzonej
oskarżonemu
kary oraz

nałożonych na
niego
obowiązków – są
one niezasadne.
Jeśli chodzi o
karę – z apelacji
wnosić należy, iż
niewspółmierność
ta miałaby
dotyczyć kary
łącznej
(skarżący nie
podnosił tego
rodzaju zarzutu
w odniesieniu do
jednej lub więcej
kar
jednostkowych).
Żądanie kary
niższej, aniżeli
orzeczona w
zaskarżonym
wyroku, jest nie
do
zaakceptowania
z punktu
widzenia ujętych
w art. 85a
kk dyrektyw
wymiaru kary
łącznej. Byłaby
to bowiem
nieuzasadniona
 premia dla
osoby, która
dopuszcza się
tak dużej ilości
przestępstw.
Stosowanie kary
łącznej nie może
automatycznie i
każdorazowo
prowadzić do
praktycznej
bezkarności
sprawcy za
zdecydowaną
większość
popelnionych
przez niego

przestępstw, o ile nie zachodzą ku temu szczególne, wyjątkowe okoliczności oceniane przez pryzmat celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jeśli one nie zachodzą, to sprawca nie powinien być premiowany karą łączną zbliżoną do najsurowszej z kar jednostkowych z tego tylko powodu, że działał w sposób przestępczy przez długi okres czasu oraz więcej, aniżeli jeden raz i to nawet, jeżeli popełnione przez niego przestępstwa godziły w te same dobra prawne. Uwzględnić zatem należało, iż oskarżony dopuścił się

łącznie aż 13
przestępstw o
znaczej
społecznej
szkodliwości,
działając przy
tym w
warunkach
uprzedniej
karalności.
Zważywszy na
skalę procederu,
którego się
dopuścił oraz
uprzednie,
wielokrotne
łamanie norm
prawa karnego,
uprawnionym
jawi się wniosek,
iż oskarżony
nie wykazuje
jakiegokolwiek
woli poprawy
oraz, że dla
dóbr innych
osób stanowi
permanentne
zagrożenie. Ani
więc względy
zapobiegawcze,
ani
wychowawcze
nie przemawiają
za karą łączną
łagodniejszą,
aniżeli
orzeczona przez
sąd I instancji
(a której,
zważywszy na
górnym próg
zagrożenia, nie
sposób uznać
za surową).
Także względem
społeczny odbiór
konsekwencji
karnych z tym
procederem

związanych nie
pozwala, ażeby
w powszechnym
odczuciu nie
raziła
praktyczną
bezkarność
oskarżonego za
tak znaczną
część
popelnionych
przestępstw.

Z kolei nałożone
na oskarżonego
obowiązki
odszkodowawcze
stanowią prostą
konsekwencję
powinności
zadośćuczynienia
za doznane przez
pokrzywdzonych
szkody, doznane
wskutek
popelnionych
przez
oskarżonego
przestępstw. Nie
ma powodów,
aby oskarżonego
z nich zwolnić
w jakimkolwiek
zakresie.

Osadzenie
oskarżonego w
związku ze
skazaniem nie
będzie miało
wymiaru ani
dożywotniego,
ani choćby
kilkunastoletniego.

Nie ma zatem
przeszkód, by po
odbyciu
stosunkowo
krótkiej kary
oskarżony
przystąpił do

realizacji obowiązków odszkodowawczego.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary łącznej oraz odpowiedzialności odszkodowawczej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Omawiano powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 W całości		
Zwiąże o powodach w utrzymania w mocy		
omówiono powyżej		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiąże o powodach w zmiany		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i		

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 3	Wobec perspektywy osadzenia skazanego, ograniczającego możliwości zarobkowe oraz rozmiaru nałożonego obowiązku odszkodowawczego, jaki na oskarżonym ciążył będzie po opuszczeniu zakładu karnego, zwolniono go od kosztów sądowych.	
7. PODPIS		